

Agrupació de Parròquies d'OLOT

Sant Esteve, Sant Cristòfor les Fonts,
Sant Pere Màrtir, Sant Roc, Batet, Riudaura,
Santa Pau, La Cot i El Sallent

SUPLEMENT PARROQUIAL

4 de juliol del 2021 N° 948

*Jesús va a Natzaret, el seu poble,
i topa amb la incredulitat dels seus*

CREIENTS, I CREÏBLES ?

Estem ja en ple estiu. I ens recordem que la fe no ha de fer pas vacances. I, si de cas, podem aprofitar la bonança del temps d'estiu per tenir un xic més de distensió pel que duem entre mans, i per descomptat: descansar, llegir, resar, repensar les coses, "carregar piles"...

Pel que fa als darrers diumenges hem anat llegint fragments de l'evangeli de Marc, entre els quals s'entreveia l'interès per la persona de Jesús, prou explícit en l'interrogant que hi ha planat "qui deu ser aquest"? Els textos expressen ensenyances sobre Jesús, Déu, la fe, la vida, la mort, etc...

Jesús arriba a Natzaret, al seu poble, i va a la sinagoga. Els qui el coneixen des de petit creuen que "ja saben qui és": *«És el fuster, el fill de Maria, parent de Jaume, de Josep, de Judes i de Simó. I les seves parentes, viuen aquí entre nosaltres»*. No pot pas ser de cap manera que Déu sigui present en ell, que sigui el Fill estimat de Déu. És clar, se'n segueix que no hi pot pas fer cap miracle entre ells. Perquè els prejudicis els pesen massa, i no veuen més enllà. Malpensen d'ell i tampoc no n'esperen res: *"d'on li ha de venir tot això?"*. S'explicita la vella dita: *"Els profetes són mal rebuts en el seu poble, en la seva parentela i en els de casa seva"*. És com dir *"no pot pas ser de Déu"*.

PREGÀRIA:

Els profetes només són mal rebuts en el seu poble. (Mc 6, 1-16)

Jesús, es veu que no eres gran cosa als ulls dels teus convilatans.
Els artistes sempre t'han pintat bell, ben plantat i ple de dignitat.
Només de mirar un quadre es veu de seguida que ets un ésser superior.
Però a Natzaret no et veien així.
No podien creure en tu i no hi vas poder fer cap miracle.

Pau es queixava de la seva feblesa.
¿Com pot ser que unes revelacions tan sublimes i una missió tan gran hagin estat encomanades a un home que té un senyal del mal clavat com una espina?
És clar: la força del Crist en la feblesa del seu apòstol.

Senyor, sovint et demano que em facis millor i m'alliberis de les meves imperfeccions.
Ara veig que, si m'has volgut així, t'ho he d'agradir i sense reclamar res.
Tal com sóc, disposa de mi per al teu Regne.

Només uns pocs van creure que Jesús era el Profeta, el Fill de Déu fet home. Van ser els que estaven malalts, els que sabien que la seva vida només la podia salvar Déu. A aquests, Jesús se'ls apropa, se'ls desvetlla la fe, i els pot guarir imposant-los les mans, mentre que als qui es pensaven estar bons els ha de deixar com estan perquè no tenen la mínima capacitat de confiança per donar un pas cap a la fe.

Nosaltres estem habituats a compartir la vida de Jesús. Si penséssim que ja el coneixem prou viuríem en una fe "estancada", i no pas proactiva de vivència, de compromís i de celebració. Sentir-nos cristians, definir-nos cristians, ens fa sentir la necessitat de viure i enfortir la fe. El ritme de la vida i els anys porten desgast. Com n'és d'important buscar i tenir moments per revifar la fe i encaminar la vivència.

Mirem si, pels temps que passem, per tot el que veiem, pel bé que rebem i fem, això ens porta a creure més o ens sumeix en rutines i fredors en la vivència cristiana?. Potser ara escau de recordar-nos allò de *"si no ho veig, no ho crec"*. Si no hi ha una fe desvetllada, si no hi ha un clima interior abonat, si no hi ha una predisposició positiva per barrejar la vida amb l'Evangelí, qui o què anirà configurant la nostra vida? Potser el mateix Jesús i el seu Evangelí sols seran una mena de tradició cultural que acomboia la nostra vida. Potser, d'alguna manera ens podem recordar: *«Els profetes (el missatge evangèlic, la pregària, els sacraments, les nostres comunitats cristianes referents) només són mal rebuts en el seu poble, en la seva parentela i entre els de casa seva.»* Tot això pot tenir la seva actualitat!

Així, ens cal mirar-nos sempre a nosaltres mateixos, quant a l'esperit cristià i l'Església que som i fem, i demanar al Senyor, que si l'amor al proïsme és la comprovació de l'autenticitat de la fe, sapiguem creure, estimant. Per això, sent creients i mirant de ser creïbles, podem pregar: *«Senyor! doneu-nos més fe, per estimar-vos, estimant!»*

► Parròquia de SANT CRISTÒFOL LES FONTS

Dissabte, 10 de juliol: **SANT CRISTÒFOL, MISSES:** *patró de la Parròquia*

a les 8 h: *per les víctimes d'accidents de trànsit*

a les 20 h: **Missa solemne a honor de Sant Cristòfol**

BENEDICCIÓ de COTXES:

després de la Missa de les 8 h, fins a les 10 h, al migdia, de les 12 h a les 13 h, i a la tarda, de les 18 h a les 20 h

► BON SAMARITANS EN LA CARRETERA

Jornada per la Responsabilitat en el Trànsit: 4 de juliol
«Tingues cura d'ell» (Lluc 10, 35).

Ser "bon samarità" és fer de la carretera una artèria de vida, de seguretat viària, de treball, de comunicació, de trobada fraterna, de riquesa cultural i econòmica. Un espai de relació, de mobilitat i de relacions per viure la cura i el goig de la família i dels amics.

Els perills de la carretera tenen xifres de morts i ferits, normalment a causa d'alguna distracció, potser principalment per l'ús del mòbil, excés de velocitat, ingerir alcohol, drogues o altres substàncies que ens limiten els reflexos i l'atenció a la carretera.

Fins es dona qui, davant d'un accident o necessitat urgent d'ajuda, fa els ulls grossos i passa de llarg, amb l'excusa de que té pressa i moltes coses a fer. Però, gràcies a Déu, no tots pensen ni obren així. Ser bon samarità en el camí et complica la vida, et fa perdre temps, deixar a part els teus assumptes i preocupacions. I és que al bon samarità li fa mal el dolor dels altres. Per això, «*cal actuar amb l'estil del samarità, que implica deixar-se tocar pel que veig, sabent que el patiment em canviarà, i amb el patiment de l'altre em dec comprometre*». A més, estem obligats per llei a socórrer els accidentats.

Jesús, «*Bon Samarità de la humanitat, desitja ungir cada ferida, guarir cada record dolorós i inspirar un futur de pau i de fraternitat en aquesta terra*». Com a bons samaritans, l'exercici de la caritat en el conductor o xofer, té una doble dimensió. La primera es manifesta en la cura del propi cotxe en el seu aspecte tècnic i la segona es refereix a l'amor cap els que viatgen, la vida no s'ha de posar en perill amb maniobres equivocades i imprudents que poden causar dany, tant als passatgers com als vianants.

Que el nostre patró sant Cristòfol, "tingui cura" de tots els transportistes i conductors i, lliures de la Pandèmia, puguem celebrar el sant i moure'ns joiósament per mobilitat de conductors o pel treball de transportistes, amb normalitat i goig.

(Comissió Episcopal per la Pastoral de la Carretera, adaptació)

► S'HA RESTAURAT EL RETAULE DEL ROSER

A l'església parroquial de Sant Esteve hi ha uns retaules i objectes de culte d'un gran valor artístic i monumental. Un d'ells és el retaule de la Mare de Déu del Roser, que en el darrer temps presentava uns problemes molt preocupants de xilòfags, és a dir de corcs, que l'havien envaït i l'estaven malmetent. Cada vegada que netejaven l'altar hi trobaven un munt de serradures que anaven destruint progressivament aquesta magnífica obra del barroc català. La intervenció era del tot necessària i s'havia de fer amb urgència.

L'autor és l'escultor vigatà Pau Costa, i un cop esculpida l'obra es va muntar a la seva capella l'any 1707, i la dauradura es va fer uns anys mes tard, el 1723, cosa habitual ja que sovint l'escultor no feia aquestes feines d'acabats. Des d'aquelles dates ha estat desmuntat i netejat diverses vegades, traient-lo fins i tot del seu emplaçament original durant la guerra civil, en aquest període es va guardar a l'Hospici, seu dels museus de la ciutat. Cal esmentar la bellesa del conjunt, on a més de la Mare de Déu i el Nen hi ha un seguit de sants i uns alt relleus amb els quinze misteris del rosari, a més de columnes salomòniques, volutes, garlandes, elements vegetals, tot amb una acurada policromia.

Pel que fa al cost 14.503 €, comptem de poder-lo sufragar amb les aportacions-donatius que es puguin fer per aquest objectiu, amb una subvenció de Cultura de la Generalitat de 5.000 € i amb el fons parroquial. Moltes gràcies pel suport generós als serveis pastorals i al patrimoni parroquial, que ho és també de la ciutat.

► Església de la Mare de Déu del CARME

SOLEMNE TRIDU: dies 13, 14 i 15 de juliol

A les 19 h: Rosari, Alegries i Eucaristia

Predicador: Fr. Nicolàs Carrizales, O. Carm.

Dijous, 15, a les 19 h: cloenda del Tridu: Rosari, Alegries i Eucaristia, Cant de la Salve.

Divendres, 16, Solemnitat de la M. de D. del CARME

MISSES: a les 9'30 h i a les 11'30 h

a les 11'30 h: **MISSA solemne concelebrada.**

Presidirà el P. Xavier Garmón Prior Provincial de l'O. Carmelitana (al final, cant dels goigs)

a les 19 h: Rosari, Exercici del mes i Eucaristia. Cant de la Salve (cloenda de la festa)

NOTA: Al Carme, durant el mes de juliol, inclosos els quatre diumenges, a les 19 h: rosari, Exercici del mes i Eucaristia. Amb motiu del Tridu de la Mare de Déu del Carme, del dimarts 13 al divendres 16 de juliol, no hi haurà el rosari ni la Missa vespertina al Santuari del Tura.

► SANTUARI DE LA MARE DE DÉU DEL TURA

Dimarts, 6 de juliol, a les 19'30 h i al Tura, presentació del llibre "LES HOMILIES DE RIPOLL", (Marc i Joan, Cicle B). Es tracta d'unes reflexions a l'entorn dels Evangelis dominicals, pel seu autor: Mn. Jordi Castellet

Hi som convidats !

► HAN MORT I HEM PREGAT PER

Lucio Romero Yeste, als 66 anys

Pilar Rossell Soler, als 83 anys

Lluís Gironell Compte, als 90 anys

Joan Llorens Bastian, als 61 anys

Esther Pi Badosa, als 30 anys

Doneu-los, Senyor el repòs etern !

